

VELI MATTI MATHLIN
Ruunsolmu

Kuunsolmu

VELI MATTI MATHLIN

Kuunsolmu

runokokoelma

© 2015 Veli Matti Mathlin

Päällys ja taitto: Books on Demand

Kannen kuva: Kari Kanasaari

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-318-713-9

Sisällysluettelo

Hento	7
Erämaa	8
Avannot	9
Feeniks	10
Keräilijä	11
Tyhjyys	12
268 vuotta	13
Ajoitus	14
Retriitti	15
Timotei	16
Runoilijan silmin	17
Sillä hetkellä	18
Luojatar	19
Kauris	20
Soivat maljat	21
Kuolleiden runoilijoiden seura	23
Pinokkion nenä	24
Osoitin	25
Vanne	26
Tuli	28
Muisto	30
Vihreät nummet	31
Sointuääni	32
Satama	33
Joulurunno	35
Jätinkirkko	36
Haave kesäyössä	37
Keuhkojen protesti	38
Omenatarha	40

Paulalle.....	41
Sumuhaiku	42
Vaikutelma	43
Torajyvät.....	44
Harakka smokissaan	45
Mystinen yö.....	46
Jansson	47
Metamorfoosi	48
Kuunsolmu	49
Väärä hetki	50
Selkäkipu	51
In My Darkest Hour	53
Huurteinen ruusu.....	56
Vaa'an kieli.....	57
Astraalisika 2.O.....	59
Kultivoituminen.....	60
Äijä	61
Lepotauko	62
Äänimajakka.....	63
Pako.....	64
Näljänkä	65
Äänimaisemia.....	66
Avainlause.....	67
Saari	68
Liike ja ei-liike.....	69
Kesähenki	70
Alku	71
Eletyt hetket	72
Novellitar.....	73
Naisen muotokuva	74
Pelko	75
Barokkilinna.....	76
Nykyihmisen tragedia.....	77

Hento

kroppani on liian hento
raskaisiin tosimiesten hommiin
se ei myöskään sovi
taiteilijapiireissä pyörivälle
näkemykseni joustaa ja muovautuu
ja muodostuu ongelmaksi niille
jotka nauttivat kunnon väittelyistä
asiat saavat puolestani olla mitä ovat
en tarvitse roolia kuuluakseni johonkin
katson suoraan silmiisi
haluan että sinäkin katsot minun silmiini
pidin sitä ennen keskinkertaisuutena
jotenkin kartettavana ominaisuutena
vankilana johon liian pienellä egolla varustettu jää vangiksi
ajattelin että ne menestyvät joilla on tahtoa
ja yksi asia jolle omistautua
pidin sitä myös masennuksen ensioireena
millään ei ole merkitystä
kroppani sopii monien asioiden oppipojalle
joka kulkee polun keskitietä
jonka pinta on luonnollisesti kulunut
elämän metsään
näkemykseni on hyväksyvyttä
eikö se ole muka tavoiteltavaa

Erämaa

jossain mieleni reunalla
siellä missä unessani
katselen loputonta erämaata
juuri tuolla kohtaa
nousee tunne loputtomuudesta
ja turvattomuudesta
unessani en pysty astumaan
erämaahan
en pysty jättämään kaikkea
sitä mikä olen
en pysty luottamaan
näkemättä päämäärää
tutkiskelen tuota tunnekuva
ymmärrän että raja
on raja mieleni
ja sen välillä
mikä ei ole enää mieleni
hallittavissa
jokin minussa kavahtaa oivallustani
katson erämaahan
puntaroin tunnetta
annan sen haihduttaa
kaikki syyt pois
annan sen hengittää
minut täyteen luottamusta

Avannot

olen sahanut jäähän avantoja
meren jälle
mieluisille paikoille
hengitysaukkoja
sukellan kylmään maailmaan
veri pakenee syvälle
harmaantuvan ihon alle
kuroudun hylkeen nahaksi
vesi liukuu ihoani vasten
liikun sulavasti
pimeä syvä vesi
valkokangas syvyyksien
katselen mieleni fantasiaa
nautinnollista
unelmaa kaunista
vain liukuessani olemassa olevaa
muistan avannot
henkireikäni
ikkunat ylläni
ajan kulun tauot
nousen pois vedestä

Feeniks

nousen tietoisuuden lintuna
ylle maailman
näen maailman samanarvoisena maalauksena
nousen olemisen avaruuteen
allani minun planeettani
merkityksellisenä merkityksettömyyden meressä
kipuan kasvina
lähemmäksi läsnäolon aurinkoa
nautin sen lämmön tuottamasta riemusta
ja mieleni fotosynteesissä
havahtumisen hetkellä
muutun kukaksi
olen tuhkaksi palanutta
maan tomua, materiaa
nöyrryn ajan paineelle
luonnonvoimien armottomuudelle
kiteydyn hyväksymisen rauhassa
kristallisoidun kiitollisuudessa
annan valon kulkea
ametisti ovestani

Retriitti

osallistuin retriittiin
siihen kaikista haastavimpaan
kotonani, jokapäiväisessä elämässäni

ensimmäisenä päivänä
kohtaan velvollisuudet
tavat ja rutiinit
ne tonkivat minua syyttelevästi
ne lamaannuttavat minut apatiaan

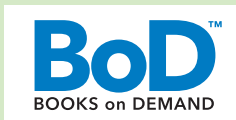
seuraavana päivänä
en välitä niistä, rikon kaavan
hyppään pyörän selkään ja ajan
riivaajiani pakoon
lihakseni huutavat hallelujaa
ja hälventävät myrskypilvet

nyt istun tässä puutarhassani
katson sen kauneutta
kuin ensi kertaa
häkeltyneenä, hölmösti hymyillen
olen auki maisemalle
maisema on auki minulle

Runokokoelma Kuunsolmu
on raahelaisen runoilijan ja
opettajan Veli Matti Mathlinin
neljäs runoteos.

ISBN: 978-952-318-713-9

www.bod.fi